

Milyen lehetett a piarista szerzetesek gyermekkora?

„Szerintem nem kicsit volt más sokuknak a gyerekkora, sokan a második világháború után vagy közben született. Tényleg sokkal másabb volt akkor, sokan éheztek és nem volt fedél a fejük felett – nagyon szörnyű volt. Mi 21. századi gyerekek nem nagyon tudjuk elképzelni. Mert nekünk az a normális, hogy reggel felkelek, megmosakszom teljesen új és tiszta ruhát veszek fel, odaülök az asztalhoz ahol már meg van terítve és ott az asztalon a reggeli, megreggelizek (van, hogy meg sem eszem, amit elém raknak), aztán megyek iskolába.

Akkor viszont egy családban sokan voltak testvérek, és sokak sajnos elvesztették az édesapjukat a háborúban. Így csak az édesanya gondoskodott róluk, így akkor nagyon örültek a gyerekek, ha reggelivel jóllakhattak. Más volt akkor minden.”

„*Attila atya* 1971- ben született Bogácson. Én úgy gondolom, hogy nagyon jó gyerekkora lehetett. Azért gondolom így, mert nem nagyvárosban nőtt fel, hanem a természet közelében. Szerintem huncut gyerek volt, minden csínytevésben benne lehetett. Egy kicsit én is hasonlítok Attila atyára, mert én is nagyon szeretem a természetet és az állatokat. Azok az emberek, akik szeretik a természetet és tisztelik a földet gyerekkoruk óta, azok jó és tisztességes emberré válnak felnőttkorukban.

Attila atya ezek az emberek közé tartozik.”